

Ikt. sz.: HOB-40/26-2/2016.

HOB-2/2016. sz. ülés
(HOB-41/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2016. március 22-én, kedden, 13 óra 30 perckor kezdődően
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	4
Az ülés résztvevői	5
Az ülés megnyitása	6
<i>A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről szóló T/8595. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	6
<i>Dr. Szél Bernadett szóbeli előterjesztése</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	7
<i>Szavazás a döntés elhalasztásáról</i>	16
<i>A Magyar Honvédség létszámhiányának megszüntetéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló H/9120. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	16
<i>Demeter Márta szóbeli előterjesztése</i>	16
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	17
<i>Demeter Márta válaszai az elhangzottakra</i>	18
<i>Döntés a tárgysorozatba vételről</i>	18
<i>A honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításáról szóló T/9378. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	18
<i>Mirkóczki Ádám szóbeli előterjesztése</i>	18
<i>Kérdések, észrevételek</i>	19
<i>Mirkóczki Ádám válaszai az elhangzottakra</i>	20
<i>Döntés a tárgysorozatba vételről</i>	21
<i>A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről szóló T/8595. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről) - A tárgyalás folytatása</i>	21

<i>Dr. Szél Bernadett válaszai az elhangzottakra</i>	21
<i>Lakatos Bertalanné hajléktalan aktivista hozzászólása</i>	23
<i>Döntés a tárgysorozatba vételről</i>	24
<i>Az ülés berekesztése</i>	24

Napirendi javaslat

1. A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat (T/8595. szám)
(Dr. Szél Bernadett (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. A Magyar Honvédség létszámhiányának megszüntetéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/9120. szám)
(Tóbiás József, Dr. Harangozó Tamás, Lukács Zoltán, Dr. Tóth Bertalan, Tóth Csaba, Dr. Bárándy Gergely, Dr. Molnár Zsolt, Dr. Józsa István, Harangozó Gábor István, Korózs Lajos, Szabó Sándor, Heringes Anita, Horváth Imre, Bangóné Borbély Ildikó, Demeter Márta, Dr. Legény Zsolt, Dr. Hiller István, Kunhalmi Ágnes és Dr. Varga László (MSZP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. A honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9378. szám)
(Kulcsár Gergely és Mirkóczki Ádám (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kósa Lajos** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Simon Miklós (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Harangozó Tamás (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Vadai Ágnes (független)

Helyettesítési megbízást adott

Ágh Péter (Fidesz) dr. Simon Miklósnak (Fidesz)
Firtl Mátyás (KDNP) Kósa Lajosnak (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság titkára

Meghívottak

Hozzászólók

Demeter Márta (MSZP) országgyűlési képviselő
Dr. Szél Bernadett (LMP) országgyűlési képviselő
Lakatos Bertalanné, a Város Mindenkié hajléktalan aktivistája

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 30 perc)

Az ülés megnyitása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelettel köszöntök mindenkit. Folytatjuk a bizottsági ülést. Döntések következnek önálló képviselői indítványok tárgysorozatba vételéről.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről szóló T/8595. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az első a T/8595. számú, amelyik a szabálysértési törvénnyel kapcsolatban kezdeményez egy módosítást. Az előterjesztője Szél Bernadett. Neki adom meg a szót.

Dr. Szél Bernadett szóbeli előterjesztése

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottságot. Ebben az ügyben egyszer már találkoztunk itt, a bizottság ülésén. Továbbra is arra teszek kísérletet, hogy a szabálysértési törvényt módosítsuk olyan módon, hogy az életvitelszerű közterületi tartózkodást ne lehessen szankcionálni.

Álláspontunk szerint itt a jogalkotó nem egy vétkes magatartást vesz figyelembe, itt nem egy szabálysértésről van szó, hanem sokkal inkább egy élethelyzetről, és amennyiben Magyarországon továbbra is fennmarad az a helyzet, hogy hajléktalan embereket szankcionálni, büntetni lehet az utcán, az azt jelenti, hogy gyakorlatilag a magyar jogrend egy élethelyzetet szankcionál, ami álláspontunk szerint végtelenül igazságtalan.

Azt gondolom, hogy magát a hajléktalanságot nem lehet büntethetőnek minősíteni. Itt egy nagyon súlyos, a szociális törvény rendszerében ellátást megalapozó élethelyzetről van szó, egy krízishelyzetről, ami nyilván a lehető legritkább esetben egy átgondolt, szabad választásnak az eredménye, sokkal inkább egy olyan kényszerről van szó, amelyben nem volt szerepe annak, hogy valakinek szabad választása kialakulhatott volna egyáltalán. Senki sem jókedvében tartózkodik az utcán, ezt világosan tudjuk mindannyian.

Azt is látni kell, hogy az, hogy valaki közterületen életvitelszerűen tartózkodik, vagyis hajléktalan létben él, az a lakhatási szegénységnek az egyik legsúlyosabb, sőt talán a legsúlyosabb formájának a megnyilvánulása. Mi azt látjuk, hogy a büntetés, ami most a jogrendnek a része, az csupán egy következményt kezel, ráadásul azt is egy végtelenül rossz szellemben, nagyon rossz üzenettel teszi, mert álláspontunk szerint a hajléktalanság, mint olyan, az egy szociális probléma, és azt az államnak a szociális igazgatás, a szociális rendszer fejlesztésével kellene megoldania. Hogy ha végignézünk nemzetközi példákon, azt látjuk, hogy büntetéssel ezt a helyzetet sehol nem tudták kezelni, sehol nem tudták megoldani, a szociális feszültségeket büntetéssel nem lehet csillapítani.

Ha emlékeznek, akkor ugyanennek a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba vételét már 2015 decemberében is kérelmeztem itt, a bizottságon, akkor egy nagyon rossz hangulatú ülés kerekedett ki ebből. Én nagyon sérelmezem a mai napig, hogy az itt megjelent hajléktalan aktivistát nem engedték szóhoz jutni. Mi most megkíséreltünk újra a bizottsághoz fordulni, eljött megint egy hajléktalan aktivista az

ülésre, és én arra kérem a tisztelt bizottságot, hogy szavazza meg azt, hogy a körünkben megjelent érintett elmondhassa a gondolatait a bizottságnak. Szeretném, hogyha az Országgyűlés felelős képviselői közvetlenül szembesülnének azzal a helyzettel, amelyet egy érintett él meg, tapasztal.

Tisztelettel kérem önöket, hogy szavazzanak erről és támogassák a hajléktalan aktivistának a felszólalását a bizottság ülésén. Azt remélem, hogy nyugodtabb körülmények között tudunk beszélni erről a helyzetről, most már önöknek sem ismeretlen az, hogy a Lehet Más a Politika továbbra is küzd ez ellen a helyzet ellen. Én bizton állíthatom önöknek, hogy továbbra is küzdeni fogunk, mert végtelenül igazságtalannak és méltánytalannak tartjuk, hogy érdemi szociálpolitikai válaszok nincsenek a hajléktalanság kezelésére, hiszen nem titok az, hogy a szociális bérlakásrendszer lenne az, ami ezt az élethelyzetet tudná javítani.

Szeretném önöknek elmondani, hogy a hajléktalanszállók építése nem a problémának a megoldása, onnan nem lehet kitörni. Rengeteg emberrel találkozom, aki munkát keres és hajléktalanszállón él, és közülük nagyon sokan azért nem kapják meg a munkát, mert hajléktalanszállóról nem vesznek fel embereket, elutasítják őket az állásinterjúkon. Én azt gondolom, hogy azért kell felelősséget vállalnunk, hogy minden egyes magyar állampolgárnak legyen fedél a feje felett, és ahogy én a költségvetést így elnézem, erre van is forrás, hogy egy jó szociális bérlakásrendszert alakítsunk ki. Nyilván erre a vitára egy másik bizottsági ülésen vagy egy másik helyen fogunk sort keríteni, mert alapvetően ez a szociális része ennek a történetnek. Itt viszont szeretném leszögezni azt, hogy amivel önöket felkerestem, és amit ez a törvényjavaslat takar, az egy nulladik lépés, ami arra vonatkozik, hogy ne legyen Magyarországon egy olyan törvény hatályos, amely embereket azért büntet, mert nincs hová menniük és nincsen fedél a fejük felett.

Én ennyit szerettem volna elmondani, és tisztelettel kérem önöket, hogy szavazzanak Lakatosné Jutka hajléktalan aktivistának a felszólalásáról, hadd mondhassa el a gondolatait itt nekünk.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársam! Ön elvileg esküt tett, sőt gyakorlatilag is a törvények betartására. Ön pontosan tudja, hogy amit kér, arra semmilyen szabály nem ad lehetőséget. Sem a házszabály, sem egyébként a bizottság ügyrendje, vagy a bizottság ügyrendjét meghatározó jogszabályok. Tehát furcsa egyébként, hogy képviselőként annyit nem tud, hogy ilyen lehetősége nincs. Nem is tudunk ilyenről szavazni egyébként.

A bizottsági ülésen felszólalhatnak a kormány képviselői, felszólalhatnak a parlamenti képviselők, azok, akik egyébként a bizottság által erre lehetőséget kaptak, mert még arról is szavazni kell egyébként - csak hogy világos legyen -, hogy egy parlamenti képviselő, aki nem tagja az adott bizottságnak, azon a bizottsági ülésen hozzászólhat-e a vitához. Akinek ez abstarkt joga, azok a parlamenti képviselők, a bizottság tagjai.

Amennyiben a parlamenti képviselő előterjesztőként szerepel, mint jelen esetben ön, akkor természetesen szavazás nélkül hozzászólhat a vitához, mint előterjesztő. Ezen kívül nincs más lehetőség.

Ezért az a kérés, amit ön megfogalmaz, az figyelmen kívül hagyja az összes ránk vonatkozó jogszabályt, nem szeretném, hogyha azzal kezdenénk valamilyen vitát, hogy egyébként mindjárt a ránk vonatkozó szabályoknak fittyet hányunk. Ellenkező esetben, ha az ön kérésének eleget tennénk, akkor azt nem lehetne megállítani, hogy akkor milyen elvi alapon lehetne bármilyen kérdésben, bármilyen aktivistának szót kérni, és onnantól kezdve azt lehetne mondani, hogy milyen alapon

nem adok szót valamilyen aktivistának. Kezelhetlenné válik egyébként a munkánk. Tehát ilyen értelemben erről nem tudunk szavazni, nincs ilyen jogszabály, a házszabálynak nincs olyan paragrafusa, ami erre lehetőséget ad. Ezt már a múltkor is tisztáztuk, azt gondolom, hogy erről nem érdemes vitát nyitni.

Még egyet, mert ezt már tisztáztuk. Az ön által megfogalmazott célok szerintem közös céljaink. Nagyon fontos, hogy Magyarországon olyan szociális ellátórendszer legyen, amely minden rászorultnak ad megfelelő segítséget, így egyébként Magyarország meglehetősen sokat költ a központi költségvetéséből, illetőleg az önkormányzati költségvetésekből arra, hogy azok az emberek, akik adott esetben nem rendelkeznek hajlékkal, azok is tudjanak valamilyen ellátást kapni, és hogyha kell, akkor tudjanak valahol aludni, ahol egyébként az egészségük, a biztonságuk nem veszélyeztetett.

Teljesen nyilvánvaló, hogy a közterületek erre a célra teljes mértékben alkalmatlanok. Ezért van az, hogy a kormány egyébként azt a célt tűzte ki, hogy szemben mondjuk a 2000 előtti időkkal, amikor majdnem mindig volt halálos áldozata egy-egy télnek, akik egyébként az utcán tartózkodtak, kihültek és megfagytak, ehhez képest az utóbbi időben erre nem került sor. Ez nagyon jó, hiszen az ellátórendszer minden rászorultat tud segíteni.

Jelenleg az önkormányzatok által fenntartott ellátási kapacitás és az állam által fenntartott ellátási kapacitás több, mint ahány egyébként hajlékkal nem rendelkező vagy potenciálisan csak az utcán hajlékot találó embert Magyarországon nyilvántartanak. Nyilván ez nem azonos azzal, hogy hány embernek nincsen lakása, mert nagyon sok embernek, akinek egyébként nincsen lakása, egyébként tud hol aludni és ebben az értelemben nem hajléktalan, és nem is kerül feltétlenül az állami ellátórendszer homlokterébe.

Én azt gondolom, hogy tehát a célokban maximálisan megegyezünk, igen, a hajléktalanság kapcsán olyan ellátórendszert kell működtetni, ami tud ezeknek az embereknek segíteni. Hozzáteszem: a legkevésbé segítség az, hogyha egyébként olyan helyzetet teremtünk, amikor ezek az emberek az utcára szorulnak. Ez rajtuk nem segít, biztos vagyok benne, hogy ha valaki munkát keres, akkor rajta nem segít az önmagában, hogy az utcán lakik, mert nem tud hová menni, ennél egyébként már egy hajléktalanszálló is jobb és több segítséget ad, már csak egészségügyi, higiéniai és egyéb szempontok alapján is. Onnan tudom, hogy egyébként meglehetősen nagy ellátórendszert működtettem Debrecenben vagy voltam a felelőse a működtetésének igen hosszú ideig, és az a rendszer összefogva az ellátással foglalkozó civil szervezetekkel, biztosítani tudta azt, hogy mindenkin, aki hozzánk fordult, tudtunk segíteni. Azokon nem tudtunk egyedül, akik megtagadták az együttműködést és közölték, hogy ők márpedig nem hajlandók a segítségükre siető szervezetekkel együttműködni.

Azt gondolom, hogy a hajléktalanság kérdését meg ezt az ügyet összekeverni egy szabálysértéssel kapcsolatos jogszabállyal, ez egy rossz kiindulópont. Hozzáteszem, hogy ez az ön által módosítani kívánt jogszabály sokkal kiterjesztőbb és sokkal általánosabb, mert általában nyilatkozik, egyáltalán nem a hajléktalanokra vonatkozik kizárólag, hanem általában mondja azt, hogy a közterületeken életvitelszerűen nem lehet tartózkodni sem rövidebb, sem hosszabb időre. Ez egyébként szerintem helyes, mert hogyha valamilyen módon a közterületek rendjét, nyugalma, annak a használatát a köz javára fenn kell tartani, akkor én azt gondolom, hogy az életvitelszerű közterületi tartózkodást semmilyen módon nem nézhetjük el. Mondom még egyszer: nem hajléktalanokról van szó, hanem mindenkiről, aki adott esetben életvitelszerűen szeretne a közterületeken tartózkodni.

Van egy csomó ilyen eset egyébként, amikor korábban nem lehetett ezekkel kapcsolatban eljárni, most meg el lehet. Szerintem nem jó megközelítés az, hogy ön a hajléktalankérdést egy szabálysértési módosítással szeretné kezelni, vagy azt gondolja, hogy ez is egy fontos része az ügynek. Én azt gondolom, hogy a szociális törvénnyel, a költségvetéssel számtalan dolga lehet a hajléktalanságot kezelni kívánó szándéknak vagy embereknek, a szabálysértési törvénnyel meg nem sok. Aki ezt pusztán a hajléktalan élethelyzetet büntetni kívánó paragrafusnak fogja fel, akkor annak őszintén szólva a rendről, meg arról, hogy mindennek van valamifajta normális használati rendje, nem sok fogalma van. Azt gondolom, hogy ez csak a káoszt erősítheti, nem pedig a megoldás irányába hat.

Azt hiszem, hogy ezért a cél közös, nem hiszem, hogy bárki lenne közülünk, aki a hajléktalanság kérdését nem szeretné valamilyen módon kezelni, megoldani, segíteni a hajléktalanokon, ez az ön által választott eszköz egy rossz eszköz.

Ezért azt gondolom, hogy az ön által kezdeményezett törvénymódosítás ilyen értelemben nem támogatható. Mirkóczki képviselőtársam!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen mindenkinek megvan a saját álláspontja és a saját véleménye, hogy a hajléktalan problematikát hogyan kellene kezelni. Ugyanakkor erről az indítványról én is azt gondolom, ezt előljáróban hangsúlyozom, hogy valószínűleg nem a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság a legmegfelelőbb fórum arra, hogy a hajléktalankérdést egyáltalán előrevigyük vagy javítsuk, viszont azt is egy - hogy mondjam - problémás szabályozásnak tartom, hogy olyanokat büntet egy szabálysértési jogszabály, akiken egyébként be sem lehet hajtani többségében ezeket a bírságokat, és nem jókedvükből választják nyilván ezt az élethelyzetet.

Tehát én annak, hogy ezt tárgysorozatba vegyük, nem látom problémáját. Amiért viszont szót kértem, hogy vannak itt képviselőtársunk által meghívott vendégek. Távol álljon tőlem, hogy én is azt szeretném, aminek a veszélyére elnök úr felhívta a figyelmet, hogyha itt minden napirendhez bárki jöhetne, akkor az egy végeláthatatlan folyamatot indítana el, ezzel én egyetértek. Viszont szeretném elnök urat arra emlékeztetni, hogy amikor ugyanígy képviselői önálló indítványra éppen a szurkolói rendszabály-rendszert szerettük volna megváltoztatni, akkor voltak itt szurkolók, akik bejöttek, és nekik is biztosítottunk lehetőséget, a szurkolói csoportok vezetőinek, hogy elmondhassák a véleményüket.

Azt gondolom, hogy akkor járunk el helyesen, hogyha most is biztosítjuk annak a lehetőségét, hogy a szerencsétlen sorsú hajléktalanok képviselőjében is az itt megjelent illető nyugodtan mondhassa el a gondolatait, vagy ha most ez nem lehetséges, akkor legyen az egy ügyrendi javaslat a részemről, hogy akkor képviselőtársunk ezt most vonja vissza és egy következő alkalommal azzal a kiegészítéssel jöjjön be az ügy a bizottságba, hogy ott meghívottként szerepel a nem tudom milyen szervezet aktivistája.

Azt gondolom, hogy akkor nem tettünk különbséget, mert abban is egyetértettünk, hogy a szurkolók esetében is fontos az érintetteket meghallgatni, szerintem most is fontos az, hogy az érintetteket meghallgassuk. Én ebben nem látok problémát.

ELNÖK: Vadai képviselőtársam!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Az ügygel kapcsolatosan annyiban szeretnék csatlakozni az előttem szólókhoz, hogy mindent elmond erről az országról, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén

beszélünk erről a dologról. Szerintem ebben a kérdésben a Honvédelmi és rendészeti bizottságnak kellene a legutolsónak lennie, amelyik foglalkozik a hajléktalanság ügyével (*Dr. Szél Bernadett: Persze!*), ugyanis alapvetően ez egy szociális kérdés.

Az, hogy a szabálysértési törvény ügye itt van, az mutatja egyébként, bármennyire is hosszú és érdekesítő volt az ön monológja, az önök hozzáállását ehhez az egész problémához, nevezetesen hogy szankcionálják ezt a dolgot, tehát ez teljesen nyilvánvaló.

Szerintem, ami nincsen szabályozva a hárszabályban, azt saját hatáskörben el lehet dönteni, ez ilyen nagyon egyszerű.

ELNÖK: De szabályozva van, csak el kell olvasni.

DR. VADAI ÁGNES (független): Én ezt máshogy látom. Volt erre kivétel, és egyébként pedig, elnök úr, vannak olyan pillanatok, amikor lehet, hogy vannak szabályok, de normálisak vagyunk, mert most olyan emberekről beszélünk, akik nem olyan szerencsések, mint a szurkolói csoportok, hogy egyébként a saját szabadidejükben meccsre járhassanak, nem olyan szerencsések, mint elnök úr, hogy itt ülhet szép öltönyben a melegben, vizet ihat, kávéat ihat, hanem olyan emberekről beszélünk, akiknek az élete sokszor egy zsömlén meg 5 forinton múlik.

Tehát van az a pillanat, tudja, elnök úr, amikor itt tudunk normálisak is lenni, bármennyire is vitatkozunk, és most ez itt nem arról szól, hogy egyetértünk-e a kormány szabályozásával, hanem az majd a tárgysorozatba vétel után következik. De nem lehetne, hogy egyszer, majd legfeljebb megbüntet bennünket Kövér László, na bumm, de hogy egyszer hozunk egy normális döntést mi, politikusok, és azt mondjuk, hogy oké, tényleg nem így van szabályozva, de itt ül valaki, akinek az élete százszor, ezerszer, százezerszer rosszabb, mint a miénk, és megengedjük neki, hogy itt nekünk beszélhessen? Akkor lehet, hogy egy pár dolgot máshogy fogunk gondolni.

Tehát azt szeretném kérni, hogy kivételesen, hogyha ön szerint nem lehet ezt szabályozni vagy eldönteni a hárszabály alapján - szerintem lehet -, hogy tegyünk már kivételt ebben az ügyben és engedjük, hogy az ideérkezett aktivista beszéljen, és aztán pedig természetesen vegyük tárgysorozatba ezt a javaslatot annak érdekében, hogy kezdjünk el erről a problémáról beszélni.

Képviselő urak, én értem, hogy a hajléktalanok sokszor nem képezik a szavazóbázisukat, de attól ők Magyarország polgárai. Nekünk azokkal is kell foglalkozni, akik - hogy mondjam - nem feltétlenül az önök szavazói, de nekünk kötelességünk. Erre tettünk esküt! Nem arra alapvetően, hogy majd itt betartjuk az országgyűlési törvény minden egyes paragrafusát. Arra tettünk esküt, hogy szolgálni fogjuk Magyarország polgárait.

Úgyhogy ebben az ügyben én azt javaslom, hogy egy kicsit legyünk belátóbbak és nyitottabbak, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e más hozzászóló? Tessék!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most úgy ülök itt, mint olyan képviselő, aki egyébként nem tagja a bizottságnak, de nagyon fontosnak tartom elmondani, hogy az MSZP is abszolút támogatja képviselő asszonynak ezt a javaslatát. Bár nekem ilyenformán nincsen szavazati jogom itt és nyilvánvalóan ezért arról sem tudok szavazni, hogy meghallgassuk-e az érintetteket, illetve hogy a bizottság hogyan engedje tovább ezt a javaslatot, mindenképpen szeretném én is elmondani a véleményem arról, hogy nem tartom én sem helyesnek, hogy alapvetően ez előtt a bizottság előtt kell szükségszerűen legyen ez a javaslat, hiszen a kormány

döntéséből adódik az, hogy itt a szabálysértési kereteken belül kell sajnos, beszéljünk egy egyébként abszolút szociális területet érintő problémáról.

De mindazonáltal azt gondolom, hogy a képviselőknek nemcsak joga, lehetősége, hanem kötelessége is, hogy úgy hozzanak meg döntéseket, hogy igenis, ismerik az érintettek véleményét, és úgy gondolom, hogyha a bizottságban van szándék, akkor megteheti azt, hogy szavaz arról, hogy meghallgassa az érintettet és bővebb képet kapjunk a helyzetről.

Hozzáteszem azt is, hogy nyilvánvalóan ez egy nehéz helyzet lehet, akár elnök úrnak is, és ne adj' isten, a jelenlévőknek, hiszen bizonyára önök is, akár magánemberként gondolnak valamit erről az egész helyzetről, ami kialakult, és gondolhatnak akár a kormány politikájáról is ezzel kapcsolatban. Én azt értem, hogy a pártfegyelem megköveteli azt, hogy bizonyos politikai irányvonalat önök képviseljenek, ez a politikai irányvonal vagy ez a fegyelem megkövetelheti azt is, hogy ne adj' isten az érintett ne legyen meghallgatva ebben a témában. De mégis én is azt kérném és teszem ezt úgy, tényleg nagy tisztelettel, hogy nekem nincsen ebben szavazati jogom, tehát csak a lelkiismeretükre tudok ebben apellálni, hogy kapjon lehetőséget az érintett, hogy elmondja a véleményét, és természetesen a bizottság dönthet utána bárhogyan az említett javaslatról, én erről is azt mondom, hogy természetesen támogatnám, amennyiben lenne erről szavazati jogom. Ez kerüljön a Ház elé, tudjunk róla érdemben vitatkozni, de mondom: a bizottság bárhogyan dönthet. Az, hogy meghallgatja az érintettet, azt gondolom, az semennyiben, politikailag sem jelent veszélyt a bizottság kormánypárti tagjaira. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Természetesen az égadta világon nem jelent semmilyen veszélyt, nem erről van szó, hanem arról, hogy most két eset lehetséges. Önök, illetőleg most az előterjesztő már elég régóta parlamenti képviselők, de még arra nem vették a fáradságot, hogy elolvassák a házszabályt. Abból teljesen világosan kiolvasható, hogy mit kell tenni ilyenkor, ha önök azt szeretnék, hogy valaki, aki nem a bizottság tagja, nem a kormány képviselőjében jár el, az egyébként hozzászóljon egy parlamenti bizottság ülésén, mert egyébként megvan a forma. Én nem feltételezem azt, hogy nem tudnak olvasni, nyilvánvalóan tudatosan teremtenek olyan helyzetet, hogy vagy szőrösszívű rendpártinak látszik az ember, vagy pedig normálisan egyébként azt az utat járják be, amire a házszabály lehetőséget ad.

Nem járták be ezt egyébként, és nem hiszem el, hogy nem tudják, vagy pedig akkor tényleg kezdjenek el valami minimális hozzáértéssel, nem pusztán csak a politikai botránnyel vagy most éppen a hajléktalanokat tolong magam elé, de elolvasni a jogszabályokat már nem csinálom, mert az már nem futja, mert nekem elég csak a botránny. Nem olvasták el a házszabályt, az a parlament munkáját szabályozó jogszabály, a házszabály világosan leírja: ha valaki szeretné, hogy a bizottsági ülésen hozzászóljon valamilyen minőségben, akkor ír egy levelet a bizottság elnökének, megkéri, hogy hívja meg, és ebben az esetben az elnök dönt arról, hogy egyébként szót ad neki vagy sem.

Semmilyen ilyen kérés nem érkezett. Nyilván nem most találta ki, hogy ezt megcsinálja, de az, hogy ilyen mértékben tájékozatlan, az meghökkenítő. Szerintem inkább provokatív célzatú, de bírom a provokációt is, és azt gondolom, hogy ha már arra nem vette a fáradságot a kedves előterjesztő, hogy erre a legális lehetőséget kihasználva, egyáltalán döntési helyzetbe hozzon engem, hogy szót adok-e vagy sem, mert most nem vagyok ilyen döntési helyzetben, nem adhatok szót, kész, ez nem belátás kérdése. *(Dr. Szél Bernadett: Ez nem igaz!)* De, sajnos, ez igaz, olvassa el a házszabályt!

De egyébként az látszik, hogy inkább csak a politikai botránykeltés a szándék, mert egyébként hozzáteszem, hogy az előterjesztésében pedig olyan mértékben felkészületlen, hogy az ön által előterjesztett javaslat 1. §-a arról szól, hogy a 2012. évi II. törvény 133/C. alcímét változtassuk meg. Nincs már ilyen alcím, megszűnt. Tehát nem olvasta el azt a jogszabályt, amit ön módosítani akar, ilyen értelemben ez külön teljesen értelmetlen előterjesztés. Majd nézze meg a március 1-jétől elérhető hatályos jogszabályok gyűjteményét, itt van benne, ez az ön által egyébként módosítani kívánt alcím már nincs.

Éppen ezért azt gondolom, hogy ez külön csak megmutatja, hogy nem arról van szó, hogy itt valami érdemi segítői szándék van, itt van egy olyan ügy, amit most éppen a Honvédelmi és rendészeti bizottság elé hoztak, de nem azért, mert a hajléktalanokkal akarnak foglalkozni, hanem azért, mert egyébként a szabálysértési törvény a mi hatáskörünkbe tartozik. Valóban a mi hatáskörünkbe tartozik, és természetesen a hajléktalanokkal a legkevésbé itt kell foglalkozni, jön a költségvetés, van a parlamentnek egyébként ezzel a kérdéssel foglalkozó bizottsága, úgy hívják, hogy Népjóléti bizottság, ott lehet ezeket az előterjesztéseket, ha tényleg segíteni akar, igazán megtenni. Ez csak a botránykeltésről szól. De nem baj, tudomásul veszem, hogy a Lehet Más a Politika így képzei a lehet mást, hogy a botrány számít, a rend, meg az, hogy törvények vannak meg jogszabályok, meg elolvassuk, meg van-e ilyen alcím, amit módosítani akarunk, vagy nincs, az már nem érdekes. Tudomásul veszem. Szerencsére nem vagyunk egyformák. *(Dr. Vadai Ágnes: Hál' istennek!)* Én is nagyon örülök neki.

Egy biztos: úgy egyáltalán nem lehet a hajléktalanokon segíteni, ahogy egyébként az ön felkészültsége ezt elárulja. Amúgy pedig személyesen persze, mindenkinek lehet a lelkiismeretére apellálni, de a helyzet az, hogy a saját szülővárosomban én mind a mai napig szorosán együttműködöm a hajléktalanokat ellátó civil szervezetekkel, őket anyagilag támogatom, és nulla lelkiismeret-furdalásom van a tekintetben, hogy vajon, a hajléktalanok kapcsán megtettem-e mindent akkor, hogyha egyébként egy teljesen alkalmatlan törvény rosszul megfogalmazott indítványa kapcsán azt mondom, hogy ez még vitára sem alkalmas. Egyébként pedig a hajléktalanokat tényleg nem a szabálysértési törvény tárgyalása kapcsán kell egyáltalán megszólítani vagy foglalkozni velük. Olyan programokat kell futtatni, amelyeket Debrecenben futtattunk, közösségépítést, közösségnevelést, összefogva az egyházakkal *(Dr. Vadai Ágnes: Mondom: színházi előadás!)*, az egyetem szociálismunkás-képző részével, és ott lehet igen komoly sikereket elérni, jó néhány olyan példát tudok mondani, akiket egyébként sikerült komolyan hozzásegíteni ahhoz, hogy visszailleszkedjenek a társadalomba és kitörjenek ebből a létből. Az biztos, hogy nem szabálysértési módosítás kérdése.

Ezért azt gondolom, hogy ez erre ilyen értelemben teljesen alkalmatlan. Azt egyébként elárulom előre: hogyha ön vette volna a fáradságot és ír nekem egy levelet, hogy adjak lehetőséget, hívjam meg az ön által megjelölt személyt és elnökként adjak erre lehetőséget, megtettem volna. Most erre már nincsen lehetőségem, de ezt a helyzetet ön teremtette.

Ettől függetlenül nem fogom, azt gondolom, a rendészeti bizottság elnökétől végképp elvárható, hogy a rendet valamilyen módon próbálja meg betartani, még akkor is, hogyha valaki úgy gondolja, hogy lehet más a politika, én azt gondolom, hogy a minimális együttgondolkodásnak megvannak azok a szabályai, hogyha ön ezeket nem tartja be, akkor nem tartja be, nem tudok ezzel mit csinálni. Ilyen szavazás, amit ön kér, nem létezik, tehát ezt nem is tudom akceptálni. Kíván-e még a vitához valaki hozzászólni? *(Dr. Szél Bernadett: Én.)* Tudom, az előterjesztőnek mindenképpen megadom a szót. *(Dr. Szél Bernadett: Én jelzem, a házszabály*

szerint.) Hogyne, természetesen. Meg is adom a szót, csak még előtte Mirkóczki úr jelentkezett.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Én csak annyit szeretnék, hogy amit mondtam, nyilván...

ELNÖK: Bocsánat, még egyetlen kiegészítés a szurkolók kapcsán: valóban... *(Dr. Szél Bernadett: Írt levelet saját magának biztosan!)*... nem én hívtam meg önmagában, hanem volt olyan szurkolói klub, aminek a képviselője, pont az ön képviselőtársa írt egy levelet nekem, hogy hívjam meg és adjak neki szót. Ez történt, minden formai szabályt betartva.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Így van. Én éppen ezért, figyelembe véve mindkét fél álláspontját, és hogy ha ezt normálisan rendezni akarjuk, akkor nekem ügyrendben az lenne a javaslatom, hogy erről most ne szavazzunk vagy ne tárgyaljunk. Nyilván az előterjesztő megteheti, hogy visszavonja, és azzal a kiegészítéssel adja be újra, hogy kit szeretne meghívni felszólalóként vagy hozzászólóként a bizottsági ülésre, és akkor azt gondolom, hogy ezeket a jogi formulákat letudtuk.

Tehát most ügyrendben nem tudok jobbat kitalálni, én nem tudtam arról, hogy érkeznek vendégek, ettől függetlenül nyilván, ha jogilag nem lehetséges, akkor nem lehetséges, nekem semmi kifogásom ellene, hozzáteszem. Tehát én önmagában támogatom ezt, csak akkor ezt valahogy oldjuk meg, mert ez így elég méltatlan szerintem.

ELNÖK: A problémát az okozza, hogy egyszer már ezt az előterjesztést ön elküldte, a házelnök kiszignálta ránk. Kellett volna döntenünk a kérdésről 30 napon belül. Azért nem tettük meg, mert ön teljesen hivatalosan kérte, hogy halasszuk el ezt a döntést. De hogyha most elhalasztjuk, akkor viszont ki fogunk futni abból a határidőből, akkor pedig mi vagyunk nehéz helyzetben.

Az első beadás január 27-e volt. Tehát hogy ha most a március 27-éből kicsúszunk, akkor viszont mi nem végeztük el a dolgunkat.

Van még három napirendi pontunk ezen kívül, van még Mirkóczki Ádámé és Tóbiás József és képviselőtársainak az indítványa. Én egy ügyrendi javaslatot szeretnék tenni, hogy legalább valami minimálisan házszabályszerűen járjunk el. Az az ügyrendi javaslatom, hogy ezt a vitát függesszük fel, és a másik két napirendi pontnál ejtsük meg a tárgyalást, és utána térjünk vissza erre a szavazásra. Addig nagy tisztelettel megkérem a képviselőtársamat, hogy a munkatársam segítségével szaladjon már ki, írjanak egy sort, hogy hívjam meg azt, akit egyébként ön szeretne, és hogyha tudok, adjak neki szót. Olyan szavazást nem tudok tartani, amiről nem lehet szavazni, tiltja nekem a Házzsabály. Ez nonszensz. *(Dr. Vadai Ágnes: Az elő van írva, hogy írásban kell? - Dr. Szél Bernadett: Elnök úr, legyen kedves, adjon nekem szót, hogy tisztázzunk egy-két dolgot.)* Mindjárt, csak éppen annak szeretnék valamilyen módon a formális lehetőségét megadni, hogy az ön által meghívott hölgy hozzá tudjon szólni. Ennek van egy módja. *(Dr. Szél Bernadett: Hozzászólhatok? Szabad?)* Igen, mindenképpen hozzá fog tudni szólni, csak most egy ügyrendi... *(Dr. Szél Bernadett: De most szeretnék ügyrendben hozzászólni.)* Ja, persze, hogyne!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tehát ha úgy van minden, amit elnök úr mond, akkor a decemberi ülésünkön miért szavazott a bizottság az ott megjelent érintettnek a hozzászólásáról? Azóta változott a Házzsabály? Akkor sem írtam levelet.

Vagy netán az a helyzet, hogy a 113. § (1) bekezdése szerint a bizottság elnökének joga van azt kezdeményezni, hogy szavazás legyen az ülésen megjelent nem országgyűlési képviselő, nem bizottsági tagról, és amennyiben a bizottság ezt támogatja, akkor hozzászólhat? Mert szerintem ez a helyzet.

ELNÖK: Ezzel kapcsolatban konzultáltam, most nincsen ügyrendi bizottság, hanem egy Igazságügyi bizottság van, és ők azt kérték, hogy az ilyen viták elkerülése érdekében - itt a szurkolók is felszólalhattak -, hogy ki szólalhat meg, ki nem a bizottsági ülésen, azt kérték, hogy kérjük már azt, hogy írásban legyen, és őszerintük a helyes hárszabály-értelmezés ez, és nem az, amit én csináltam. Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (független): Ezzel kapcsolatosan csak azt szeretném megkérdezni, hogy ezt írásba foglalta az Igazságügyi bizottság?

ELNÖK: Nem, konzultáltam velük.

DR. VADAI ÁGNES (független): Mert akkor addig ez nem érvényes, tehát addig az elnöki gyakorlat volt a helyes.

ELNÖK: Így van, de az elnöki gyakorlat, azért, hogy az ilyen vitákat elkerüljük... *(Dr. Vadai Ágnes: De jelen esetben én támogatnám az elnöki gyakorlatot.)*..., írjon egy mondatot addig, amíg felfüggesztjük a vitát, és akkor utána tudjuk folytatni.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Elnök úr, én írok önnek levelet, de akkor legyen kedves, vonja vissza azokat a megállapításokat, amelyeket az én hárszabály-ismeretemre tett, mert arról nyilván nem lehetnek információim, hogy ön az Igazságügyi bizottsággal miről egyeztet konzultációs üléseken, amiről még jegyzőkönyvet sem kaptam kézhez.

ELNÖK: Bizonyára tudja, hogy van a Háznak egy kara, ahol jó néhány jogi kérdéstről a Ház elnöke, alelnökei, főtítkára, bizottsági elnökei döntenek. Ez nem a Hárszabálybizottság, hanem annak egy kibővített formája, akik ilyen kérdésekről szoktak vitatkozni, nemcsak a mi bizottságunkon merült ez fel. De egyébként, hogyha ez önt megnyugtatja, akkor szívesen kezdeményezem azt, hogy az ügyrendi feladatokat ellátó Igazságügyi bizottság egy világos állásfoglalást adjon azzal kapcsolatban, hogy akkor mi a bizottsági üléseken való felszólalásnak ez a fajta rendje. Én csak azért konzultáltam, mert mondom: itt egy konkrét szurkolói csoport felszólalása volt az, aminek gondoltam, hogy utánajárok. Ez most még az ügyrendi vita. Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (független): Igen. Köszönöm a szót, elnök úr. Én csak annyit szeretnék mondani, hogy Szél Bernadett képviselőtársam arra utalt, hogy itt lényegében ön nem túl kedves szavakkal illetett bennünket azzal kapcsolatosan, hogy mi mennyire ismerjük a hárszabályt. Természetesen ez az én életemben semmilyen törést nem okoz, tehát ezt szeretném elmondani...

ELNÖK: Gondoltam.

DR. VADAI ÁGNES (független): Soha, semmilyen törést nem okoz, ön akármit is mond, de azt azért szeretném világossá tenni, hogy azért, mert összeül valami kibővített kar, meg kis kar meg nagy kar, az nem jelent semmilyen kötelező

állásfoglalást az Országgyűlés bizottságaira nézve. Tehát ha jól tudom, az Igazságügyi bizottság az, amelyik hivatott értelmezni első körben a házsabályt. Ha nekik van egy írásba foglalt állásfoglalásuk ebben az ügyben, akkor azt gondolom, hogy aszerint kell eljárni. Ha nincs ilyen állásfoglalás, mert akkor most jogászokodhatunk, de ha nincs ilyen állásfoglalás, akkor jelen pillanatban azt gondolom, hogy nem kell elhalasztani ezt a napirendet, hanem aszerint kell eljárunk, ahogy eljártunk korábban is, és ahogy szerintem az elnök helyesen járt el ebben az ügyben. Tehát fel kell tenni egyszerűen szavazásra azt, hogy hozzászólhat-e bárki a bizottság ülésén, engedélyezze a bizottság.

Ez azért fontos, mert azt gondolom, hogy ha ön írásban várja el a képviselő asszonytól az ilyen irányú kérést, akkor az pedig egy országgyűlési képviselőnek jogos igénye, hogy ha az Igazságügyi bizottsággal ön konzultál, az Igazságügyi bizottságnak van egy ilyen véleménye, hozzáteszem: az még mindig nem kötelező erejű, ezt szeretném elmondani, mert a véleménynek nincs kötelező ereje, azt csak erkölcsstanon szokták osztályozni, de akkor sincsen kötelező ereje, de az állásfoglalásnak van kötelező ereje, amit alkalmazni kell aztán országgyűlési képviselők és országgyűlési bizottságok tekintetében.

Tehát ha nincs ilyen írásos dokumentum - és ön azt mondta, hogy nincs ilyen, mert csak beszélgetett velük -, az ne haragudjon, de az nem kötelező erre a bizottságra nézve. Szerintem ön helyesen járt el decemberben is, és szerintem most is helyesen járna el, hogyha ebben az ügyben most rendelné el a szavazást és nem kellene elhalasztani a napirendet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Igen, a decemberi esetre vonatkozóan, ha jól emlékszem, akkor ön olvasta fel azt a levelet vagy papírt, amit eredetileg az ön által meghívott polgártársunk szeretett volna felolvasni, és nem adtunk szót egyébként ön által hívott embernek, ezt kifogásolta. Tehát amire ön emlékszik, kedves Vadai képviselőtársam, az nincsen. A helyzet az, hogy nem szavaztunk decemberben ilyenről, és nem is szólhatott hozzá. *(Dr. Szél Bernadett: Ez nem igaz! Szavaztunk!)* De akkor ön olvasta fel a levelet és nem más.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Elnök úr, tegyünk itt valamit tisztába. Ha jól értem, itt annyi történt, tehát ami decemberben történt, nézzük meg a jegyzőkönyveket, az volt, hogy igen, megjelent a hajléktalan érintett és szerette volna elmondta a gondolatait. Önök erről szavaztak, és utána megszavazták azt, hogy nem szólalhat fel.

Tehát ön, elnök úr ezt a kérdést felvetette. December óta az égvilágon semmi nem történt, minthogy ön pontosan nem tudom, hogy kivel konzultált erről a kérdéstről, de nekem senki nem hozta tudomásomra, hogy milyen új tornamutatványokat kell végrehajtani az ön bizottságában ahhoz, hogy itt valaki megszólalhasson.

Én nagyon kérem önt, legyen belátással, ne sértegetse az én házsabályi ismeretemet, hanem vegye észre, hogy semmi nem változott az égvilágon. Ha ön akarja, hogy változzon, akkor forduljon azokhoz, akik konzultáltak, hogy adjanak nekem, mint országgyűlési képviselőnek egy dokumentumot a kezembe, amihez tudom magam tartani. Én most jövök a Vállalkozásfejlesztési bizottságról, négy szakszervezeti vezető szólalt fel folyamatosan, az ülésen elnöklő Volner Jánosnak az égvilágon semmi problémája nem volt velem, és a bizottság is megszavazta. De ugyanígy tudnám mondani például a Népjóléti bizottságot, ahol Selmeczi Gabriella, az ön párttársa volt az, aki megszavazta Horgas Péternek a hozzászólását, aki civilként vett részt az ülésen. Senki nem csinálja ezt a fesztivált, csak ön.

Legyen kedves, tartsa magát ahhoz, amit mondott korábban, tartsa magát ahhoz, ami mindannyiunk kezét köti: a házszabályhoz, és adja meg azt a lehetőséget, ami egy ilyen helyzetben jár, ha változtatni kíván, akkor annak megvan a rendje, ön ezt nyilván ismeri, ön tudja, kivel konzultált, és akkor legyen egy új szabály. Viszont ne csináljunk úgy, mint hogyha itt a képviselő értett volna félre valamit.

ELNÖK: Kedves Képviselőtársam! Hogyha segítene abban, hogy a házszabály mely szakaszára hivatkozva kéri azt, hogy valaki hozzászólhasson a vitához, akkor szívesen megvitatom ezt önnel. Sajnos, a házszabály ilyen értelemben nem igazít el minket. Több bizottságnak különböző gyakorlata van. A mi bizottságunkon is az történt egyébként decemberben, amit ön idézett. Én azt gondolom, hogy próbáljuk meg a kérdést megoldani. Én felajánlottam egy, azt látom, hogy elvileg a házszabálynak megfelelő eljárást, hogyha a bizottság ezt támogatja, akkor ezt szívesen megadom, és a helyzet az, hogy ez nem kerül különösebben nagy fáradságába önnek sem. Ellenkező esetben akkor folytatjuk a bizottsági ülést, és akkor döntünk az ön által meghívott vendéggel kapcsolatban.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Jó, tehát akkor az ön bizottságában ezek szerint, hogy értesüljek róla, az a szokás, hogy akkor önnek írok egy levelet és kérem azt, hogy név szerint kit kívánok meghívni az ülésre, és hogy ő szólaljon fel. Utána ön fog erről dönteni, hogy ezt megszavaztatja-e? Tehát van egy olyan...

ELNÖK: Ekkor már nem kell szavazni. A házszabály azt mondja, hogy az elnök szót adhat az általa meghívott embereknek.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Jó, akkor most írok önnek egy levelet.

Szavazás a döntés elhalasztásáról

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Addig is folytatjuk. Akkor támogatja azt a bizottság, hogy ezt a napirendet a végére tesszük és Tóbiás József és képviselőtársainak javaslatával foglalkozunk? Támogatja ezt a bizottság? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

A Magyar Honvédség létszámhiányának megszüntetéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló H/9120. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Akkor Tóbiás Józsefnek és képviselőtársainak van egy indítványa H/9120. számon. Nem kérték az elhalasztást. Ez arról szól, hogy a Magyar Honvédség létszámhiányának megszüntetéséhez hozzunk egy határozati javaslatot, mármint a parlament. Kívánja-e szóban valaki indokolni? Van előterjesztőnk, Demeter Márta. Öné a szó!

Demeter Márta szóbeli előterjesztése

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ez a határozati javaslatunk már volt egyszer a Ház előtt, sajnálatosan a kormánypárti többség nem támogatta. Én azt gondolom, hogy rengeteget beszélünk manapság a biztonságról, a kormány is rengeteget beszél, tényleg rendkívül fontos a magyar állampolgárok biztonsága, és amennyiben ezt a kormány és a többség komolyan gondolja, hogy emellé áll, azt gondolom, hogy ennek egyik elengedhetetlen eleme a Magyar

Honvédség óriási létszámhiányának megszüntetése, annak feltöltésének megkezdése haladéktalanul, hiszen a vezérkari főnök bevallása szerint is tudjuk azt, hogy 5500 fős létszámhiánnyal küzd minimum a Magyar Honvédség. Látjuk azt, hogy a jövőben sajnos, a biztonságpolitikai környezet változásai miatt egyre inkább szaporodni fognak a Magyar Honvédség feladatai, nem pedig csökkenni, látjuk azt, hogy már jelenleg is a honvédség képtelen huzamosabb ideig nagy létszámú erőt rendelkezésre bocsátani. Ezt bizonyítja az a javaslat is, illetve az a törvény, amit elfogadott sajnálatos módon a parlament, a túlszolgálat mértéke mára már korlátlan lehet a katonák esetében.

Egyértelműen olyan emberekről beszélünk, akiknek a teherbírása lényegesen nagyobb, mint egy átlag állampolgáré, de azt gondolom, hogy mégiscsak véges egy ponton túl, és a létszámfeltöltés haladéktalan megkezdése azt gondolom, hogy több mint szükségzerű a biztonsági helyzet változása miatt is.

Tehát a konkrét javaslatunk, hogy a legénységi állomány feltöltése durván egy év múlva a rendszeresített létszámnak a 90 százalékát haladja meg, illetve az, hogy az ideai őszi tanévtől kezdve tiszti és altiszti képzésbe legalább 20 százalékkal több jelentkezőt lehessen felvenni.

Számtalanszor meghallgattuk a honvédelmi miniszterektől, hogy minden évben túljelentkezés van ezekre a képzésekre. Azt gondolom, hogy ilyenformán emberi erőforrás akadálya nem lehet a dolognak. Politikai akarat szükséges ehhez, és pénzkérdés is természetesen a dolog, tehát a szükséges erőforrásokat biztosítani kell.

Én ezért kérem azt képviselőtársaimtól, hogy támogassák ennek a javaslatnak a további sorsát, hogy a parlament elé kerülhessen és dönthessünk erről. Köszönöm.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e valaki hozzászólni a vitában? *(Nincs jelzés.)* Én csak annyit szeretnék elmondani, hogy ez, amit a határozati javaslat megfogalmaz, ez egyébként konkrétan a Honvédelmi Minisztérium és a miniszter feladata. Tehát most csak azt csinálnánk, hogy íránk egy papírt arról, hogy a honvédelmi miniszter végezze el a feladatát, mert egyébként a Magyar Honvédség létszámának, a rendszeresített létszámnak a feltöltése az ő feladata, és aki ezt figyeli, az látja is, hogy egy sor intézkedést tettek.

Azt gondolom, hogy ha ilyen irányú igényünk van, akkor csináljuk azt, mert az a megfelelőbb, hogy miután a bizottságnak nincsen külön albizottsága a kormányzati munka ellenőrzésére - mert eleve 9 fős a bizottság, tehát az albizottság ilyen értelemben egy nagyon értelmezhetetlen létszámú szervezet lenne -, akkor, amikor ezt a munkát végezzük, akkor ésszerűbb lenne beszámoltatni a honvédelmi minisztert arról, hogy hol áll ez a munka, és mondjuk a költségvetést megelőzően hol látja, hogy tudunk segíteni neki a költségvetés meghatározásánál úgy, hogy egyébként ezt a feladatát jobban el tudja látni.

De arra nézve határozati javaslatot gyártani, hogy egy adott ágazati miniszter hajtsa végre a rá vonatkozó szabályokat, az elég értelmetlennek tűnik. Tehát én ezt egy kifejezetten rossz eszköznek látom, és ezért megmondom őszintén, hogy nem szeretném azt a gyakorlatot támogatni, hogy az Országgyűlés határozati javaslatokkal nyilatkoztasson ki ilyen „wish forcing” dolgokat, hogy töltsék fel a létszámot, meg legyen rend, meg legyen biztonság.

Van-e más hozzászóló? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor az előterjesztőnek megadom a lehetőséget a viszontválaszra és utána döntünk.

Demeter Márta válaszai az elhangzottakra

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a véleményét. Én azt gondolom, hogy egy országgyűlési határozati javaslat mindig is arról szól, hogy a kormányt egy bizonyos cselekvésre hívja fel, bizonyos cselekvésre, bizonyos törvényeknek a megalkotására. Azt gondolom, hogy ténylegesen a határozati javaslatoknál mindig figyelemmel kell lenni az ésszerűsége, hogy azon túl nyilván az Országgyűlésnek megvan a hatásköre bizonyos kérdésekben, bizonyos kérdésekben születik döntés, van egy bizonyos többség, ami eldönt dolgokat, ez teljesen egyértelmű.

Ám, itt egy olyan dolgról beszélünk, ami azt gondolom, hogy egy racionális javaslat. Hihetetlenül szükséges a jelenlegi helyzetben, hogy megkezdődjön ez a munka. Olyan problémát tár fel, amit azt gondolom, hogy ha egy vezérkari főnök is kifejez nyílt bizottsági ülésen, akkor azzal mindenféleképpen foglalkozni kell, és az Országgyűlés döntött arról is, hogy a honvédség engedélyezett létszámát 29 700 főben állapítja meg. Úgy döntött erről az Országgyűlés, hogy ez a szám azt fejezi ki, amilyen kapacitás az alapfeladatok ellátásához szükséges mindenféleképpen.

Tehát ettől jelentősen elmarad a jelenlegi létszám, és azt gondolom, hogy egy országgyűlési határozati javaslatnak pedig pont ez a lényege, hogy felhívja a kormányt a cselekvésre, és ténylegesen majd a költségvetés kialakításánál - nyilván mivel ennek anyagi vonzatai is vannak - azt gondolom, hogy szükséges felhívunk rá a figyelmet, hogy szem előtt kell tartsa a kormány, és igenis, prioritás kell legyen a védelem kérdése. Köszönöm.

Döntés a tárgysorozatba vételről

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor dönteni fogunk. Támogatja-e a bizottság a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* 1 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 4 nem. Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* Senki. Akkor így nem támogatjuk a tárgysorozatba vételt. 9 fős a bizottságunk, 5 fővel még határozatképesek vagyunk. Ha ez alá csökkenne, akkor szólok.

A honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításáról szóló T/9378. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A következő előterjesztés a T/9378. számú, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat.

Mirkóczki úrnak adom meg a szót.

Mirkóczki Ádám szóbeli előterjesztése

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak két mondat. Amikor ezt a javaslatot benyújtottuk, fogalmunk nem volt arról a furesa sors fintoráról, hogy éppen ma tárgyaljuk azt a javaslatunkat vagy azt a módosító indítványunkat, ami ma bekövetkezett lényegében, hiszen ez pontosan arról szól, hogyha a szükség úgy kívánja és a terrorfokozatot legalább 2-es, vagy ne adja a jóisten, 1-es szintre kell emelni, akkor különféle rendelkezések nélkül a Magyar Honvédség értelemszerűen bevethető legyen az ország bármely területén.

Jelenleg, a mai napig a magyar katonák úgy vesznek részt akár Budapest különböző pontjain, akár az ország más pontjain a járőrözésben vagy épp a határvédelemben, hogy ahhoz szükséges volt a tömeges válsághelyzet kihirdetése és

fenntartása. Viszont terrorcselekmény akkor is lehet és terrorkockázat akkor is előfordulhat, hogyha éppen nincs kihirdetve Magyarországon a válsághelyzet a tömeges bevándorlás miatt, viszont ha terrorfokozatot emelünk, az még nem írja elő a katonaság bevetését.

Mi ezt egy olyan életszerű helyreigazítással, egy egymondatos módosítással igazítanánk ki, hogy ha és amennyiben a miniszterelnök és a belügyminiszter elrendeli a terrorfokozat 2-es vagy 1-es fázisát, akkor azzal egy időben értelemszerűen a Magyar Honvédség azonnal bevethető, nemcsak határvédelemre, hanem a terrorizmus visszaszorítása vagy éppen megakadályozása érdekében az ország bármely pontján.

Ez ezt szolgálja. Most az teszi lehetővé a katonaság jelenlétét, hogy tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet van kihirdetve és fenntartva. Viszont ha most ez nem lenne, de a brüsszeli események bekövetkeznek, akkor hozzá kellene nyúlni a honvédelmi törvényhez. Mi ezt megelőzendő, nyújtottuk ezt be. Nagyon röviden ennyi a lényege. Igazából egyszerűsít a jelenlegi gyakorlaton, semmi másról nincs szó, mint amit most látunk az utcán, ezt teszi lehetővé abban az esetben is, ha terrorkockázat van, viszont tömeges bevándorlási válsághelyzet nincs. Nagyon röviden ennyi.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pontosan ennek a kérdésnek a rendezésére volt korábban olyan javaslata a Jobbiknak is, meg szerintem a kormánynak is, hogy az Alaptörvényt kellene módosítani és hozzáigazítani, illetőleg a különleges jogrendben kellene bevezetni egy terrorveszély vagy terrorfenyegetettség jogrendet. És ha jól értem, akkor ez viszont egy olyan megoldás, ami a honvédségi törvény módosításával tenné ezt lehetővé. Csak azért akarom ezt tisztázni, mert mintha korábban pont önök mondták volna azt, hogy ez nem jó megoldás, és hogy inkább az Alaptörvényt kellene módosítani. Csak nem értem, hogy mi ezzel kapcsolatban az álláspont.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót. Nem változott az álláspont, csak tekintettel arra, hogy az önök pártja és a kormány világossá tette, hogy az Alaptörvényhez nem akar nyúlni azért, hogy a honvédség bevethető legyen, ezért folyamodtunk ehhez a megoldáshoz, hiszen a honvédelmi törvény módosításával állhatott elő az a helyzet, hogy most a szerb-magyar határszakaszon katonák járőrözzenek a rendőrökkel közösen. Viszont a ma délelőtti bizottsági ülés első napirendi pontjánál éppen a belügyminiszter és a rendőrkapitány részéről hangozott az el, hogy azért szükséges fenntartani és meghosszabbítani a bevándorlás okozta válsághelyzetet a statisztikákkal ellentétben - hogy azt mikor kellene automatikusan kihirdetni -, hogy a rendőrök mellett a katonák is végezhesék ezeket a feladatokat.

Ellenben ma a sors szomorú fintora, hogy éppen ezektől a dolgoktól függetlenül a terrorhelyzetet fokozni kellett a 2-es szintre, ami még nem volt. Mi azt mondjuk ebben a módosításban, hogy ha a terrorhelyzetet fokozni kell, akár 2-esre vagy 1-esre, azzal egy időben automatikusan a honvédelmi törvény ezen módosítása értelmében automatikusan felhasználható legyen a magyar katonaság. Most ugyanis nem a fokozás miatt használható, hanem azért, mert tömeges bevándorlási helyzet van. De hogyha megáll a tömeges bevándorlási helyzet, a terrorcselekmények valószínűleg - sajnálatos módon - nem fognak vele megszünni, tehát ezzel a kihívással ugyanúgy kell számolni sajnós, a jövőben is.

Tehát ha már nincs bevándorlási válsághelyzet, terrorizmus még lehet. Mi szeretnénk megadni annak a lehetőségét, hogy a katonaság a rendőrség, a TEK és az összes szerv mellett továbbra is használható legyen ilyen esetben. Ez a módosítást azt

szolgálja. De egyébként előbb-utóbb szerintünk ezt a honvédelmitörvény-módosítást úgyszólván meg kell tenni, hogyha megszűnik a bevándorlás okozta válsághelyzet.

ELNÖK: Ez, ha jól emlékszem, akkor a honvédelmi törvénynek a kétharmados részére vonatkozik, nem? *(Mirkóczki Ádám: Valószínűleg kétharmados.)* Tehát ez majd nem biztos, hogy a kétharmadosra vonatkozik.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Biztos vagyok benne, hogy kétharmados, fejből most nem állítom.

ELNÖK: És ezt Kulcsár Gergellyel terjesztették elő. *(Mirkóczki Ádám: Igen.)* Azon gondolkodom, hogy itt a lényeg az, hogy az államhatár őrzése, továbbá részvétel a belföldön elkövetett erőszakos cselekmények elhárításában... *(Mirkóczki Ádám: Ez nyilván a terrorizmus...)* Igen, csak az a helyzet, hogy a korábbi ötpárti egyeztetésen pont a Jobbik képviselőjében fejtették azt ki, hogy ez olyan általános, amiben ők nem akarnak felhatalmazást adni. *(Mirkóczki Ádám: Nem, az más. Az az Alaptörvény-módosítás. Az egy új különleges jogrend volt.)* Igen, ami sokkal jobban definiálja a belföldön elkövetett erőszakos cselekményeket, mint ez.

Egy kicsit az aggályaimat szeretném megfogalmazni ezzel kapcsolatban, mert értem a szándékot és azt kell mondjam, hogy valószínűleg az Alaptörvény módosítása nélkül ez egyfajta segítséget ad egyébként.

Mirkóczki Ádám válaszai az elhangzottakra

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Igen, tehát a mai sajnálatos eseményeknél jobban ezt nem lehet magyarázni. Tehát hogyha abból az alapállásból indulunk ki, hogy jelenleg Európát nem nyomná ez a bevándorlási hullám, és nem lenne szükség és nem lenne most kihirdetve és fenntartva most már hosszú hónapok óta Magyarországon a bevándorlási válsághelyzet, akkor most a magyar katonák jelenleg nem lennének bevethetők Magyarországon, sem a határon, sem a határon belül.

Tehát arról szól a történet, hogyha egy terrorkockázat felmerül, vagy ne adj' isten egy terrorcselekmény, és eléri a ma először kihirdetett 2-es vagy épp 1-es fokozatot a helyzet, akkor mindenfajta törvényi szabályozás nélkül, automatikusan a magyar katonák részt vehessenek a közrend, közbiztonság rájuk vonatkozó fenntartásában. Tehát ez a bevándorlástól függetlenül. Ez a módosítás igazából erről szól.

Az, amit elnök úr mondott az ötpártin, az egy új különleges jogrend, az egy teljesen más történet. Itt most, hogyha elvonatkoztatunk a bevándorlástól, hiszen a válsághelyzet fenntartása és kihirdetése azt teszi lehetővé, hogy a katonáink most részt vegyenek a határok védelmében, illetve itt, a Kossuth téren, a metró és a Parlament környékén a biztonság fenntartásában.

Tehát hogyha most nem lenne ez a válsághelyzet kihirdetve, nem lenne bevándorlás, viszont a miniszterelnök úr ma 2-es szintre emelte a terrorkészültséget, a terrorfokozatot, akkor most attól függetlenül is nem vehetne részt egyetlenegy magyar katona sem a közrend, közbiztonság fenntartásában.

Ez a módosítás arról szól, hogy bevándorlástól függetlenül, ha 2-es vagy 1-es terrorfokozat van, akkor...

ELNÖK: Így most már értem. *(Mirkóczki Ádám: Ennyi.)* Van-e más hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Miután ez kétharmados, most csak az alkalmasságról döntünk. Más hozzászólás? Nekem ez aggályos egy kicsit, de megvallom őszintén, lehet, hogy ez a módosítás így nem is fog menni és most az a problémám, hogy ha

elengedjük, és esetleg máshol kell hozzányúlni, akkor azonnal túlterjeszkedünk. Tehát ez egy bonyolult kérdés. *(Mirkóczki Ádám: Elvileg nem kell máshoz.)* Elvileg nem kell? Jó.

Döntés a tárgysorozatba vételről

Akkor szavazzunk. Ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* 7 igen. *(Mirkóczki Ádám: Ki fog derülni.)* Ki fog derülni, mert kétharmados. Köszönöm szépen. *(Dr. Vas Imre: Valószínűleg itt előbb egyeztetés kellett volna.)* Ezt egyeztetni is kell, mert ötpárti nélkül nem fog átmenni, és nekem is van egy csomó aggályom. *(Mirkóczki Ádám: Jó, ezt át fogjuk beszélni.)*

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről szóló T/8595. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről) - A tárgyalás folytatása

Akkor a korábbi ügyrendi javaslatnak megfelelően visszatérünk Szél Bernadett indítványára. Tehát csak a viták elkerülése végett, köszönöm, hogy közreműködött abban, hogy megpróbáljunk valamilyen formalizált módon eljárni.

Ebben az esetben azért is vetődött fel ez az ügyrendi kérdés, mert minden bizottság eltérő gyakorlatot folytat. Nem tudjuk egyelőre, hogy kinek van igaza. Fogom ma formálisan kérni az Igazságügyi bizottságot abban, hogy foglaljon állást... *(Dr. Vas Imre: Általános érvényű állásfoglalás.)*... adjon általános érvényű állásfoglalást. Ezt nem fogják külön elküldeni mindenkinek, hanem meg fog jelenni, hogy akkor a bizottsági hozzászólás azon emberek esetén, akik nem parlamenti képviselők, nem bizottsági tagok, nem a kormány képviselőiben járnak el, hogyan van, de én azt látom, hogy a mostani helyzet egy kicsit ezt megoldja, mert ön írt egy levelet, hogy én hívjam el az ön által idézett hölgyet a bizottsági ülésre. Ő szerencsére itt van, és akkor én, mint elnök szót adok neki, tehát meg tudjuk hallgatni.

Akkor visszatérünk a szabálysértésekről szóló előterjesztésére. Annyit csak kiegészítésül, de ezt majd nyilván módosító indítvánnyal lehet pontosítani, hogy ez a 133/C. alcím ebben a formában nincsen. Van 133/C, csak az nem alcím, de ez alkérdés.

Amit igazából ön javasol, az az, hogy a teljes életvitelszerű közterületi tartózkodás szabályai részt hagyjuk el a törvényből, a fejezeti címmel együtt, ha jól értem. Természetesen önnek, mint előterjesztőnek szót adok.

Dr. Szél Bernadett válaszai az elhangzottakra

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Elnök úr, én nagyon komolyan gondolom azt, hogyha a bizottságában olyan ügyrendet alkalmaz, amit még semmilyen másik bizottságban nem láttam, akkor nem azzal kell kezdeni a felvezetését, hogy lehordja a politikai ellenfelét felkészületlenség és miegyéb tekintetében, hanem mondjuk célszerű azzal foglalkozni, hogy előrehaladjunk, egyről a kettőre jussunk. Én nem azért jöttem ide önhöz, hogy engem iskolázzon, hanem azért jöttem, mert van egy törvényjavaslatom. Nekem, mint demokratikusan megválasztott országgyűlési képviselőnek jogom van arra, hogy egy törvényjavaslattal éljek. Nem én voltam az, aki az önök bizottságára osztottam ezt a törvényjavaslatot, és nem is én voltam az, aki a közterületen való életvitelszerű tartózkodást szabálysértéssel büntettem, hanem önök voltak azok, akik bevezették ezt a törvényt.

Innentől elkezdve a Honvédelmi és rendészeti bizottságnak sajnos, van illetékessége ebben a kérdésben, konkrétan önök képesek ezt a helyzetet egy normális helyzetbe visszahozni.

Sajnos, tévedtem, amikor azt gondoltam, hogy normális hangulatban lehet beszélni erről a kérdéstről. Én azt gondolom, hogy semmiképpen nem kedvez az az ügynek, hogyha nem a témáról és nem a tényekről beszélünk, hanem fantáziálunk és ügyrendi kifogásokkal élünk folyamatosan. Én megírtam ezt a levelet önnek, én örülök neki, hogy akkor meghívta ezek szerint Lakatos Bertalanné Juditot, aki már órák óta itt tartózkodik az ön bizottsága előtt, és nagyon örülök neki, ha a tisztelt bizottság szót fog neki adni.

Szeretném azt letisztázni, hogy aki életvitelszerűen a közterületen tartózkodik, azok a hajléktalan emberek, tehát ez így van. Nem azért vannak az utcán, mert az ott olyan jó, hanem azért, mert hajléktalan emberek, nincsen fedelük. Úgy is hívják a magazint, amit lehet az utcán venni, hogy Fedél Nélkül. Ez a helyzet. Ez a törvény erről szól.

A törvényjavaslat arról szól ráadásul, hogy ne legyen szabálysértés az, hogyha valaki az utcán tartózkodik és ne lehessen ezért megbüntetni. Erről beszélünk. Önök előtt nem volt ilyen helyzet, önök vezették be, innentől elkezdve sajnos, bármennyire is nem szeretik, a Honvédelmi és rendészeti bizottságnak illetékessége van, mert aki ezt a helyzetet létrehozta, ő tudja visszacsinálni.

Ismertettem már a törvényjavaslatot, én ehhez hozzátenni semmit nem kívánok, elvenni sem kívánok belőle. A lényeg az, hogy ha önök szavazni fognak, akkor arról fognak szavazni, hogy büntethető maradjon-e a hajléktalanság Magyarországon, vagy nem. Én azt gondolom, hogy ennek helye nincsen, önök pedig majd eldöntik a szavazásnál, hogy mit gondolnak erről a kérdéstről.

Amit én most sokkal fontosabbnak tartok, hogy Lakatosné elmondhassa a gondolatait a bizottság előtt. Lakatos Bertalanné, Judit, Jutka „A Város mindenkié” mozgalomnak az aktivistája, civil aktivistáról van szó, úgyhogy most elnök úr nem tudom, szót ad-e, most nem tudom, mi itt a bizottságnak az ügyrendje ezzel kapcsolatban, hogyha szót ad neki, akkor kérem, hívja meg az asztalhoz, hogy Judit elmondhassa a gondolatait.

ELNÖK: Kifejtettem már, talán elkerülte a figyelmét, mondtam, hogy köszönöm a közreműködését abban, hogy ezt jogszerűen megtehessük, és természetesen szót adok neki. Azt még egyszer szeretném rögzíteni, hogy téves az az interpretáció, hogy az életvitelszerű közterületi tartózkodás az a hajléktalan életformát vagy élethelyzetet büntetné. Nem, az egy másik magatartást szankcionál, azt, hogy ha életvitelszerűen a közterületen tartózkodik.

Nemcsak a hajléktalanság kapcsán van ilyen jelenség. A nagyvárosok esetében, főleg fesztiválok idején lehet tömeges az a jelenség - én magam is tapasztaltam ezt -, amikor egyébként életvitelszerűen, miután a fiatalok egy része úgy döntött, hogy akkor él a lehetőséggel és az utcán alszik, nem lehet vele mit csinálni, még akkor sem, hogyha egyébként ez rendkívüli mértékben zavarja az ott lakókat.

Én azt gondolom, hogy a közterület az mindenkié, és csak akkor tudjuk mindenki számára biztosítani az elérhetőségét, hogyha valamilyen módon a közterületeken rendet tartunk, ennek egyébként a hajléktalansághoz nincsen köze. A hajléktalanságot egészen más eszközökkel kell kezelni. Az, hogy a szabálysértési törvény a Honvédelmi és rendészeti bizottság hatáskörébe tartozik, az egy természetes állapot, mi ezt nem kifogásoltuk, Vadaí képviselőtársunk kifogásolta azt, hogy a hajléktalanságról a honvédelmi bizottsági ülésen kell beszélni, ami itt egy téves interpretáció. Ön adta be a szabálysértési törvényre vonatkozóan a javaslatát, az egy

tényállást próbál kiszedni ebből a törvényből. Szerintünk a hajléktalanságot biztosan nem így kell kezelni, de természetesen tiszteletben tartjuk az ön álláspontját, és majd nyilván döntünk róla.

Van-e más hozzászóló? *(Nincs jelzés.)* Ha nincsen, akkor kérném, hogy akkor fejtse ki az álláspontját.

Lakatos Bertalanné hajléktalan aktivista hozzászólása

LAKATOS BERTALANNÉ, a Város Mindenkié hajléktalan aktivistája: Jó napot kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Lakatosné Jutka vagyok, „A Város mindenkié” hajléktalan aktivistája. Köszönöm, hogy szót kaptam a bizottsági ülésen, ahol a hajléktalan emberek és a saját magam nevében kérek megértést.

Azért vagyok ma itt, hogy elmondjam a hajléktalan emberek, illetve a saját helyzetemet abban bízva, hogy megértéssel fogadják és döntésükkel segítik az Alaptörvénybe beírt, közterületen életvitelszerű tartózkodás szabálysértésének megszüntetését, törlését.

Művelt családból származom. Édesanyám pedagógus volt az egykori Magyar Optikai Művek ipariskolájában, apám főkönyvelőként dolgozott a Ganz Mávagban, és a szüleim válása volt az oka, hogy egyetlen tollvonással lemondtak rólam. Mindkettőjüknek új életük kialakításában teher voltam.

A Rózsadombon, a Budapest, II. kerület, Cseppkő utcai állami nevelőotthonban töltöttem gyermekkoromat. Itt volt ágyam, itt kaptam tiszta ruhát, itt kaptam rendszeres étkezést, itt tanulhattam. De itt szenvedtem el a gyermektársadalom kegyetlenségeit is. Beteg gyermek voltam, ami azt jelentette, hogy teljesen kiszolgáltatott voltam a gyermektársadalom szemében. Rendszeresen megverték, megaláztak, undorító gúnyneveket ragasztottak rám. És a tanárok, a nevelőtestület a valós segítség helyett elkönnyvelte, hogy nem beteg gyermek vagyok, hanem hanyag és lusta.

Édesanyámmal nagyon laza volt a kapcsolat, nem látogatott az intézetben és nem fogadott kimenő alkalmával, pontosan arra a bizonyos hanyagságra hivatkozva. Pedig ő is tudhatta volna, hogy éveken keresztül, ahogy nő egy lánygyermek, nem lehet mindig hanyag, mégis azzal utasított el, hogy ne kelljen hazavinni az intézetből, miközben a valóság az volt, hogy egy férfival osztotta meg az életét, így nem volt helyem abban a lakásban, amit pontosan azért kapott, hogy a gyermekét kivegye a nevelőotthonból.

A gyermekkor rémálma után 17 évesen mentem férjhez, és boldog voltam, hogy végre otthonom lesz, szeretnek, lesz családom, otthonom. Csak ezek az álmok nagyon hamar elszálltak. Férjem rendszeresen megvert, megalázott az utcán, baráti körben és a család előtt, bárhol, ahol voltunk. Évekig éltem reszketve úgy, hogy nem tudtam, mikor, miért fog megverni. A tacszó el tudott bújni az ágy mögött, én nem. Ökölrel verte a fejemet, az arcomat, ha a földre kerültem, összerugdosott, a bordáimat apróra törte, kést fogott rám, életveszélyben volt mellette az életem. Házasságunk 17 éve alatt 5 kisfiút temettem el, életképtelenül jöttek a világra. Az anyaság boldogsága helyett egy nagy gereksírom volt, öt pici lélekkel. Hogy miért túrtam?

Azért, mert nem volt gyökerem, nem volt segítő kéz és a rendszer nem ismerte a hajléktalanságot. Büntették a munkakerülést, és én féltem az utcán élni. Akkor még volt ugyan munkahelyem, és elmentem albérletbe, pontosan azért, hogy ne az utcán csavarogjak, ne ott éljek. Akkor döntöttem így, amikor a férjem úgy szúrt hátba, hogy életveszélybe kerültem.

17 év szenvedéses házasságot adtam föl, bár a volt férjem sokáig üldözött és fenyegetőzött továbbra is. Három év után hagyott békén, amikor egy új kapcsolatot létesíttem. Ennek immár 26 éve, és 25 éve vagyok hajléktalan.

A privatizált, csődbe vitt és eladott munkahely, az albérlet nem kifizetése ide sodort. Kérem segítségüket!

Döntés a tárgysorozatba vételről

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Van-e más hozzászóló? *(Nincs jelzés.)* Ha nincsen, akkor a tárgysorozatba vételről fogunk dönteni. Támogatja-e a bizottság, hogy a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitelszerű közterületi tartózkodással kapcsolatos szabályait hatályon kívül helyezzük. Kérem, szavazzanak! Ki támogatja? *(Nincs jelzés.)* Ki nem támogatja? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett a bizottság ezt a javaslatot nem támogatja.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! Az ülést berekesztem. Köszönöm szépen mindenkinek a munkát.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 43 perc)

Kósa Lajos
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva